

Yttrande över betänkandet En ändamålsenlig arbetsskadeförsäkring – för bättre ekonomisk trygghet, kunskap och rättssäkerhet (SOU 2023:53)

Sammanfattande synpunkter

Arbetsgivarverket vill inledningsvis framhålla vikten av att i första hand se arbetslivet som en arena för att behålla och främja hälsa. Arbetsgivarverket vill i sammanhanget särskilt poängtera fördelarna med att komma bort från en alltför ensidigt problem- och riskorienterad syn på arbetsmiljöfrågorna och även framhålla det gynnsamma med såväl arbete som en god arbetsmiljö. Det hade varit önskvärt med ett något större fokus på detta perspektiv i betänkandet.

Arbetsgivarverket ställer sig bakom förslaget om att införa en karenstid och förkortad tid för varaktighetsprognosen i arbetsskadeförsäkringen. Arbetsgivarverket bedömer att utredningens förslag om 180 dagars varaktighetsprognos samt 180 dagars karenstid är rimlig, men att en karenstid på exempelvis 365 dagar skulle kunna vara än mer logisk och önskvärd.

Arbetsgivarverket ställer sig ytterst tveksamt till utredningens förslag om att Försäkringskassan både ska ta initiativet till att starta en utredning kring rätten till livränta senast dag 550 i sjukperioden och kunna fatta beslut utan att individen själv har ansökt om det. Arbetsgivarverket anser att det istället kan behövas ett förstärkt system för Försäkringskassans informations- och upplysningsrutiner gällande arbetsskadeförsäkringen och i vilka situationer det är aktuellt för individen att ansöka om ersättning.

Arbetsgivarverket ställer sig bakom förslaget att bedömningen av en individs förmåga att skaffa inkomst genom arbete efter en arbetsskada ska

utgå från förmågan att försörja sig i sådant förvärvsarbete som är normalt förekommande på arbetsmarknaden, eller annat lämpligt arbete som finns tillgängligt för den försäkrade. När det gäller förslaget om en harmonisering av reglerna för äldre avseende rätten till sjukersättning och rätten till livränta anser Arbetsgivarverket att fördelarna sammantaget överväger och ställer sig därför bakom förslaget.

Arbetsgivarverket har inte något att invända mot utredningens förslag att arbetsskadelivränta årligen ska räknas om med förändringen i inkomstindex. Arbetsgivarverket ställer sig bakom utredningens förslag om att taket för livränteunderlaget ska höjas, från 7,5 prisbasbelopp till 7,5 inkomstbasbelopp. Avseende båda dessa förslag gäller Arbetsgivarverkets ställningstagande under förutsättning att det inte innebär ökade kostnader för arbetsgivare.

Arbetsgivarverket instämmer i förslaget om att ersätta den helhetsbedömning som ska göras vid en arbetsskadeprövning enligt dagens regelverk med en bedömning i fyra led. Prövningarna skulle därmed kunna bli mer rättssäkra och transparenta.

Arbetsgivarverket ställer sig bakom utredningens förslag att det bildas ett fristående råd med uppgift att sammanställa väl utbredda uppfattningar om arbetsmiljöns betydelse för ohälsa bland professioner med relevanta specialistkunskaper. Arbetsgivarverket anser att det är viktigt att arbetsmarknadens samtliga parter får insyn i och kan bidra till arbetet med att sammanställa kunskapen.

Arbetsgivarverket motsätter sig förslaget om ett avskaffande av undantaget vid vissa psykiska och psykosomatiska sjukdomar. Enligt Arbetsgivarverket avser detta undantag sådana situationer i arbetslivet som inte bör omfattas av arbetsskadeförsäkringen.

Arbetsgivarverket ser att det finns både för- och nackdelar med utredningens förslag att avskaffa undantagen för skador som framkallats av smitta. Arbetsgivarverket anser dock att förslaget inte bör genomföras utan att arbetsgivarens anmälningsskyldighet först tydliggörs.

Arbetsgivarverket delar och välkomnar utredningens bedömning att det saknas skäl för att vare sig utvidga eller inskränka arbetsskadeförsäkringens skydd för olycksfall som inträffar utanför den ordinarie arbetsplatsen.

Arbetsgivarverket anser att det finns många frågetecken, oklarheter och farhågor med en modell för finansieringen av arbetsskadeförsäkringen som

bygger på differentierade avgifter och motsätter sig vidare utredning kring detta.

Rubrikerna i detta yttrande följer rubriksättningen i betänkandet.

Arbetsgivarverket begränsar sitt yttrande till att omfatta frågor av arbetsgivarpolitisk karaktär.

4 De grundläggande kraven för rätt till livränta

4.4 Varaktighetskravet behöver förändras för att livräntan ska fylla en ändamålsenlig funktion

Arbetsgivarverket ställer sig bakom förslaget om att införa en karenstid och förkortad tid för varaktighetsprognosen i arbetsskadeförsäkringen.

Arbetsgivarverket bedömer att utredningens förslag om 180 dagars varaktighetsprognos samt 180 dagars karenstid är rimlig. Enligt Arbetsgivarverkets bedömning finns det dock både för- och nackdelar med att bestämma karenstiden till just 180 dagar. Enligt Arbetsgivarverkets mening skulle en karenstid på exempelvis 365 dagar kunna vara än mer logisk och önskvärd.

Med anledning av livräntans krav på en mer varaktig inkomstförlust anser Arbetsgivarverket att det är relevant att införa en karenstid. Fram till dag 180 i rehabiliteringskedjan bedömer Försäkringskassan arbetsförmågans nedsättning gentemot arbeten hos ordinarie arbetsgivare. Utredningen anser av den anledningen att just 180 dagars karenstid är lämplig, då den harmonierar med rehabiliteringskedjans bedömningsgrunder på ett bra sätt. Arbetsgivarverket instämmer i att detta därför kan vara en logisk tidsgräns för karensen.

Enligt Arbetsgivarverket går det även att förespråka att en längre karenstid, exempelvis 365 dagar, är mer lämplig. Bland annat skulle en sådan gräns på ett ännu tydligare sätt överensstämja med rehabiliteringskedjans tidsgränser. Efter 365 dagar går det inte längre att få sin arbetsförmåga bedömd mot ordinarie arbete enligt undantaget om övervägande skäl. Vid denna tidsgräns i rehabiliteringskedjan får därmed de flesta individer sin arbetsförmåga bedömd mot angiven yrkesgrupp som innehåller arbeten som är normalt förekommande på arbetsmarknaden. De individer som fortfarande är sjukskrivna efter 365 dagar får oftast även en lägre ersättning för inkomstförlust från sjukförsäkringen.

4.5 Varaktighetskravet behöver kompletteras med en fast prövningstidpunkt

Arbetsgivarverket ställer sig ytterst tveksamt till utredningens förslag om att en fast prövningstidpunkt för livränta ska införas och att Försäkringskassan senast dag 550 i sjukperioden ska klarlägga om individen anser att ned-sättningen av arbetsförmågan beror på en arbetsskada.

Enligt förslaget ska Försäkringskassan både ta initiativet till att starta en utredning kring rätten till eventuell livränta och kunna fatta beslut utan att det har inkommit någon ansökan från individen själv. Arbetsgivarverket vill i det här sammanhanget lyfta fram vikten av den anställdes eget ansvar när det gäller ersättningar från den allmänna socialförsäkringen. Enligt Arbetsgivarverket är det inte önskvärt att frångå ett system som förutsätter att den individ som önskar få en ersättning som är tänkt att betalas under mycket lång tid från den allmänna försäkringen även själv förutsätts ansöka om densamma.

Enligt Arbetsgivarverket är det givetvis viktigt att arbetsskadeförsäkringen fungerar som ett bra skydd för arbetstagare som drabbats av skador till följd av sitt arbete. Det av stor vikt att arbetsskadeanmälningar görs när en sådan skada har inträffat och det är viktigt att arbetstagare får rätt ersättning för att täcka eventuella inkomstförluster till följd av arbetsskada. Det är därför nödvändigt att individer får information om arbetsskadeskadeförsäkringens regelverk på ett effektivt och relevant sätt och att ansökan om ersättning underlättas så mycket det går.

Arbetsgivarverket anser därför att det istället kan behövas ett förstärkt system för Försäkringskassans informations- och upplysningsrutiner gällande arbetsskadeförsäkringen och i vilka situationer det är aktuellt att ansöka om ersättning. En fast tidpunkt då Försäkringskassan senast ska påminna arbetstagaren om att anmäla en eventuell arbetsskada eller ansöka om ersättning skulle till exempel vara önskvärt.

De kollektivavtalade försäkringarna vid arbetsjukdom kompletterar den allmänna arbetsskadeförsäkringen och träder i normalfallet därför in först när en arbetsskada har godkänts av Försäkringskassan. Det är även ur denna aspekt väsentligt att den enskilde individen är informerad om vad som gäller enligt den allmänna försäkringen när ett sjukdomsfall kan bero på en arbetsskada.

5 Bättre förutsättningar för fastställande av inkomst efter skada

5.1 Förslag om att arbetsmarknadsbegreppet normalt förekommande arbete ska användas vid bedömning av inkomstförmåga

Arbetsgivarverket ställer sig bakom förslaget att bedömningen av en försäkrads förmåga att skaffa inkomst genom arbete efter en arbetsskada ska utgå från förmågan att försörja sig i sådant förvärvsarbete som är normalt förekommande på arbetsmarknaden, eller annat lämpligt arbete som finns tillgängligt för den försäkrade.

Arbetsgivarverket instämmer i utredningens resonemang att det behövs ett klagörande av vilket arbetsmarknadsbegrepp det är som ska användas vid prövningen av en individs inkomstförmåga. Det behöver vara tydligt vilka arbeten inkomstförmågan ska bedömas gentemot så att handläggningen blir så enhetlig och rättssäker som möjligt. Arbetsgivarverket instämmer i utredningens bedömning att normalt förekommande arbete är ett lämpligt och väl avvägt begrepp att använda i sammanhanget. Det är även en fördel att förslaget innebär en viss harmoniering med vad som gäller vid bedömning av rätt till sjukpenning och därmed medför en enklare samordning mellan förmånerna.

5.2 Förslag om tydligare regler för äldre försäkrade som harmonieras med vad som gäller för äldre försäkrade inom förmånen sjukersättning

Sammantaget anser Arbetsgivarverket att fördelarna med förslaget om en harmoniering av reglerna för äldre när det gäller rätten till sjukersättning och rätten till livränta överväger och ställer sig därför bakom förslaget.

Arbetsgivarverket ställer sig dock generellt sett frågande till lagändringar inom socialförsäkringen som innebär mer generösa regler för äldre individer samtidigt som det finns en nationell inriktning om ett förlängt arbetsliv. Individer i arbetsför ålder behöver arbeta längre och även vara beredda på omställning till annat arbete. Att då undanta en viss åldersgrupp från de regler som kan ge incitament till omställning till annat arbete går emot denna inriktning. Arbetsgivarverket anser att den typen av förslag även riskerar att påverka synen på den äldre arbetskraften i samhället på ett negativt sätt.

Arbetsgivarverket anser dock att det är viktigt att regelverken uppfattas som logiska och lättförståeliga. Det finns därför en fördel om bedömningsgrunderna i de olika regelverken för sjukförsäkringen och arbetsskadeförsäkringen harmonierar där så är rimligt.

Utredningens förslag innebär en harmonisering av reglerna för äldre försäkrade genom att samma bedömning ska göras av förvärvsförmågan hos en äldre försäkrad inom arbetsskadeförsäkringen som vid bedömningen av arbetsförmåga vid prövning av rätt till sjukersättning. Samtidigt anpassas åldersgränsen för vem som ska anses vara äldre till sjukersättningsreglerna. Enligt Arbetsgivarverkets mening kan en sådan överensstämmelse mellan regelverken bidra till att göra dem mer lättförståeliga och enkla samt leda till att reglerna uppfattas mer rättvisa av berörda individer.

7 Indexering av livränta

Arbetsgivarverket har sammantaget inte något att invända mot utredningens förslag att arbetsskadelivränta årligen ska räknas om med förändringen i inkomstindex i enlighet med 58 kap. 12 § SFB och att det särskilda talet därmed slopas. Detta under förutsättning att eventuella ökade kostnader på grund av förslaget inte vältras över på arbetsgivare.

Utredningen konstaterar att syftet med arbetsskadeförsäkringen är att den försäkrade ska få full kompensation för den ekonomiska förlust som arbetsskadan lett till, vilket har sin grund i skadeståndsrätten. Arbetsgivarverket instämmer i utredningens bedömning att denna princip skulle följas på ett mer konsekvent sätt om indexeringen av livräntan görs med förändringen i inkomstindex. Enligt utredningen bör försäkringen i möjligaste mån ge ersättning för bortfallet av de inkomster den skadade skulle ha haft om hen förblivit oskadad och kunnat fortsätta arbeta, vilket Arbetsgivarverket instämmer med. En indexering med inkomstindex skulle troligen ge en mer överensstämmande kompensation för den reella inkomstförlusten än vad indexering med det särskilda talet ger.

7.7.4 Effekten för staten

Utredningen bedömer att statens utgifter på längre sikt förväntas öka om inkomstindexering tillämpas. Det saknas dock ett mer utförligt resonemang kring hur finansieringen av ökningen är tänkt att se ut. I detta sammanhang vill Arbetsgivarverkets poängtera att det är viktigt att dessa kostnader inte vältras över på arbetsgivare.

8 Höjt tak för livränteunderlaget

Arbetsgivarverket ställer sig bakom utredningens förslag om att taket för livränteunderlaget ska höjas, från 7,5 prisbasbelopp till 7,5 inkomstbasbelopp under förutsättning att det inte innebär ökade kostnader för arbetsgivare.

8.1 Förslagets utformning

Arbetsgivarverket instämmer med utredningens konstaterande att ett tak som uttrycks i inkomstbasbelopp bättre överensstämmer med principen om att arbetsskadeförsäkringen fullt ut ska kompensera inkomstförlust än ett tak baserat på prisbasbelopp.

Stabilitet och förutsägbarhet är viktiga komponenter i den allmänna försäkringen. Dessutom bör staten ha en självklar roll i välfärdspolitiken och socialförsäkringen. En ökande andel individer har idag inkomster som överstiger taket i socialförsäkring och dessa får därmed inte det skydd från de allmänna försäkringssystemen som var lagstiftarens intention från början. Det innebär ett ökat behov av kompletterande avtal och försäkringar på arbetsmarknaden samt att kostnaderna för dessa blir högre eftersom de täcker en större del av inkomstbortfallet. En konstruktion med en indexering och ett tak som bättre följer inkomstutvecklingen i samhället är även ur den aspekten önskvärd, enligt Arbetsgivarverkets bedömning.

Arbetsgivarverket vill även betona vikten av att det finns stabila och långsiktiga lösningar inom socialförsäkringen eftersom detta bland annat underlättar utformning och tillämpning av regelverk och kollektivavtal. Utredningen konstaterar att ett tak som bygger på inkomstbasbelopp medför att andelen över takgränsen hålls relativt konstant över tid, vilket ökar förutsägbarheten i försäkringen. Arbetsgivarverket ser positivt på detta.

8.4.5 Effekten för staten

Utredningen bedömer att statens utgifter för arbetsskadeförsäkringen kommer öka i samband med nybeviljande av arbetsskadelivränta för försäkrade med livränteunderlag över dagens takgräns på 7,5 prisbasbelopp. Arbetsgivarverket anser att en förutsättning för genomförandet av förslagen om förändrad indexering samt höjt tak i arbetsskadeförsäkringen är att dessa ökade kostnader inte läggs över på arbetsgivare.

9 Arbetsskadeprövningens olika delar och beviskrav

Arbetsgivarverket instämmer i förslaget om att ersätta den helhetsbedömning som ska göras vid en arbetsskadeprövning enligt dagens regelverk med en bedömning i fyra led. Prövningarna skulle därmed kunna bli mer rättssäkra och transparenta.

10 Arbetsskadeprövningens behov av kunskapssammanställningar

Arbetsgivarverket ställer sig bakom utredningens förslag att det bildas ett fristående råd med uppgift att sammanställa väl utbredda uppfattningar om arbetsmiljöns betydelse för ohälsa bland professioner med relevanta specialistkunskaper.

10.3.3 Det vetenskapliga kunskapsläget om riskfaktorer i kvinnors arbetsmiljö kan vara sämre

Arbetsgivarverket vill i det här sammanhanget poängtera att höga nivåer av sjukskrivningar i vissa kvinnodominerade arbeten till stor del även gäller män inom motsvarande arbeten, vilket även utredningen för ett resonemang kring. Därmed behöver orsaker till kvinnors arbetsituation inte uteslutande handla om kön utan anledningarna kan även hänföras till en könsuppdelad arbetsmarknad, vilket är viktigt att det fristående rådet tar i beaktande.

10.5.2 Arbetsskaderådets sammansättning bör avgöras av regeringen.

Arbetsgivarverket anser att det är viktigt att arbetsmarknadens samtliga parter får insyn i och kan bidra till arbetet med att sammanställa kunskapen, vilket även utredningen konstaterar. Arbetsmarknadens parter har en unik kompetens och kunskap om de arbetsmiljöförhållanden som råder inom respektive sektor på arbetsmarknaden, vilken är viktig att ta tillvara i rådets arbete.

Arbetsgivarverket har i övrigt inte något att invända mot utredningens förslag avseende arbetsskaderådets sammansättning med sakkunniga på området eller att det är regeringen som ska avgöra vem som ska ingå i arbetsskaderådet.

10.6 ISF bör granska utformningen och användningen av kunskapssammanställningar

Arbetsgivarverket instämmer i utredningens förslag att Inspektionen för socialförsäkringen, ISF, bör få i uppdrag att granska uppdragen om att sammanställa kunskap om arbetsmiljöns betydelse för sjukdom och Försäkringskassans hantering av arbetsskadeförsäkringens kunskapskrav.

11 Undantaget vid vissa psykiska och psykosomatiska skador

Arbetsgivarverket motsätter sig utredningens förslag om ett avskaffande av undantaget vid vissa psykiska och psykosomatiska sjukdomar och att det generella arbetsskadebegreppet därmed även ska gälla vid dessa skador, oavsett vilken typ av exponering som har varit orsak till skadan. Enligt Arbetsgivarverkets mening är det inte självklart att allt som kan inträffa till följd av att man har ett arbete, och därmed ingår i arbetslivet, bör omfattas av arbetsskadeskyddet.

Arbetsgivarverket anser att utredningens beskrivning av ett deltagande i arbetslivet på ett något ensidigt sätt fokuserar på bilden av arbetsplatsen som en ohälsfaktor. Enligt Arbetsgivarverket är arbetsplatsen istället i första hand en viktig arena för att behålla och främja hälsa och därmed också ett bidrag till ett längre arbetsliv. Arbetsgivarverket vill därför poängtera vikten av att komma bort från en alltför ensidigt problem- och riskorienterad syn på arbetsmiljöfrågorna och även framhålla det gynnsamma med såväl arbete som en god arbetsmiljö.

11.1 Det saknas hållbara motiv till att undanta vissa psykosociala faktorer

Det är självklart att den som skadas eller blir sjuk av sitt arbete ska ha ett bra skydd genom den allmänna sjukförsäkringen. Men enligt Arbetsgivarverkets mening innebär ett borttagande av undantaget en utvidgning av arbetsskadeskyddet till situationer som det inte var tänkt att omfatta.

Arbetsgivarens arbetsledningsrätt är en förutsättning för ett fungerande arbetsliv. Situationer som uppstår efter att arbetsgivaren agerat utifrån arbetsledningsrätten bör, enligt Arbetsgivarverkets mening, inte omfattas av arbetsskadeförsäkringen. Att innefatta de nu undantagna situationerna skulle medföra en inskränkning i arbetsgivarens möjligheter att styra och bedriva sin verksamhet.

11.6.4 Effekter för företag och arbetsgivare

Enligt Arbetsgivarverkets bedömning riskerar en utvidgning av arbetsskadeskyddet på det sätt som föreslås i betänkandet att medföra ett stort antal arbetsskadeanmälningar på grund av att det blir än mer otydligt vilka situationer det är som ska anmälas. Eftersom det inte åligger arbetsgivaren att göra en bedömning av om den uppkomna skadan är en arbetsskada eller inte så behöver en anmälan om arbetsskada göras så snart det finns en misstanke om att det eventuellt skulle kunna vara en sådan.

Den föreslagna utökningen av arbetsskadeskyddet riskerar således, enligt Arbetsgivarverkets mening, att medföra en ökad administrativ börda för både arbetsgivare och Försäkringskassan i form av en större mängd arbetsskadeanmälningar.

Enligt Arbetsgivarverkets mening behöver frågan om arbetsgivarens anmälningsskyldighet tydliggöras. Arbetsgivarverket anser att det är olyckligt att det saknas ett mer djupgående resonemang i betänkandet kring vilka konsekvenser förändringen skulle medföra för arbetsgivares anmälningsskyldighet. Med nuvarande regelverk är det redan många gånger otydligt både när och i vilka situationer en sådan anmälan ska ske. Om utredningens förslag genomförs finns det en risk att detta blir än mer otydligt.

12 Undantaget vid smitta

Arbetsgivarverket ser att det finns både för- och nackdelar med utredningens förslag att undantagen för skador som framkallats av smitta avskaffas och att det generella skadebegreppet i arbetsskadeförsäkringen därmed ska gälla även i dessa fall. Arbetsgivarverket anser dock att förslaget inte bör genomföras utan att arbetsgivarens anmälningsskyldighet först tydliggörs, bland annat så att det inte finns några oklarheter kring att till exempel vanligt förekommande infektionssjukdomar och liknande inte omfattas av anmälningsskyldigheten.

12.2.3 De avgränsade personkretsarna bör avskaffas

Arbetsgivarverket instämmer i utredningens bedömning att en utvidgning av arbetsskadeskyddet som innebär att alla som ådragit sig en skada orsakad av smitta i arbetet omfattas, oavsett sjukdom, arbetsplats eller arbetsuppgifter, kommer att innebära bevissvårigheter i de individuella bedömningarna. För smittsamma sjukdomar kommer det i många fall vara svårt att visa om smittan har skett på arbetsplatsen eller under arbetstagarens fritid. Enligt

Arbetsgivarverkets bedömning kan därmed den föreslagna förändringen riskera att innebära en ökad mängd svårutredda arbetsskadeprövningar.

Om förslaget genomförs så är det mycket viktigt att det även fortsättningsvis anses vara självklart att förkylningssjukdomar och andra liknande smittsamma infektionssjukdomar inte ska omfattas av arbetsskadeskyddet. Dessa virussjukdomar drabbar individen i det dagliga livet oavsett om denne förvärvsarbetar eller inte och det är inte möjligt för arbetsgivare att anpassa arbetsmiljön på arbetsplatsen så att denna risk försvinner. Utan ett sådant förtydligande riskerar arbetsgivarens ansvar för en säker arbetsmiljö ur arbetsskadehänseende att bli orimligt långtgående.

12.3.5 Effekter för företag och arbetsgivare

Arbetsgivarverket konstaterar, liksom utredningen, att ett borttagande av undantagen inte innebär någon ändring avseende arbetsgivarens lagstadgade skyldighet att anmäla arbetsskador till Försäkringskassan. Det är samma arbetsskadebegrepp som gäller inom både arbetsskedeförsäkringen och skyldigheten att anmäla skador. Eftersom det inte är arbetsgivaren som ska avgöra om en skada är en arbetsskada eller inte så behöver en anmälan göras så snart det finns en misstanke om att det eventuellt skulle kunna vara en sådan.

Enligt Arbetsgivarverket skulle därmed en utökning av arbetsskadeskyddet på det sätt som utredningen föreslår medföra en ökad administrativ börda och ändrade administrativa rutiner för arbetsgivare på grund av en större mängd arbetsskadeanmälningar.

I betänkandet klargör utredningen att det inte har legat inom dess uppdrag att föreslå ändringar av arbetsgivarens skyldighet att anmäla arbetsskador, vilket Arbetsgivarverket anser är olyckligt. Det hade det varit önskvärt med ett djupare resonemang i betänkandet kring hur arbetsgivarens anmälningsskyldighet faktiskt ser ut och vilka konsekvenser förändringen skulle medföra för denna skyldighet.

Utifrån erfarenheter av pandemin med covid-19 är Arbetsgivarverkets bedömning att otydligheten kring anmälningsskyldigheten kan bli ett stort problem för arbetsgivare, särskilt under perioder med hög smittspridning av allmänt spridda sjukdomar. Enligt Arbetsgivarverkets mening behöver därför frågan om arbetsgivarens anmälningsskyldighet tydliggöras. Med nuvarande regelverk är det många gånger otydligt både när och i vilka situationer en sådan anmälan ska ske.

13 Överväganden om skador som uppkommer utanför ordinarie arbetsplats

Arbetsgivarverket välkomnar utredningens bedömning att det saknas skäl för att vare sig utvidga eller inskränka arbetsskadeförsäkringens skydd för olycksfall som inträffar utanför den ordinarie arbetsplatsen. Arbetsgivarverket instämmer i utredningens konstaterande att det skydd som finns idag enligt gällande rätt är väl avvägt.

14 Förutsättningar för en alternativ finansieringsmodell för ökade ekonomiska drivkrafter

Arbetsgivarverket anser att det finns många frågetecken, oklarheter och farhågor med en modell för en finansiering som bygger på differentierade avgifter, vilket även utredningens sammanfattande bedömning visar. Arbetsgivarverket motsätter sig att gå vidare med ytterligare utredning kring en finansieringsmodell som bygger på en differentiering av avgifter.

I underlagsrapporten, bilaga 3, tas genomgående privata försäkringsbolag och försäkringslösningar upp som ett alternativ till den allmänna socialförsäkringen när det gäller arbetsskador. Enligt Arbetsgivarverket finns stora praktiska och finansiella konsekvenser för offentlig sektor av att införa en privat arbetsskadeförsäkring. Arbetsgivarverket motsätter sig därmed även att gå vidare med ytterligare utredning kring detta förslag.

15 Behovet av förbättrad arbetsskadestatistik

Arbetsgivarverket ställer sig bakom utredningens rekommendation att en utredning bör tillsättas med uppdrag att se över de möjligheter som finns för att kunna skapa tillförlitlig statistik över förekomsten av arbetsskador och risker i arbetsmiljön. Enligt Arbetsgivarverkets bedömning kan en sådan kartläggning, med målsättningen att lyfta fram de förutsättningar som krävs för att statistiken inom området ska vara korrekt, tillförlitlig, ändamålsenlig och användbar i större utsträckning än vad den är i dag, vara mycket värdefull för alla inblandade aktörer.

Beslut i detta ärende fattas av generaldirektör Christina Gellerbrant Hagberg. I den slutliga handläggningen deltog chefsjurist Hanna Schmidt, gruppchef intressebevakning Per Åkesson, förhandlingschef Anna Falck,

stabschef Anna-Karin Jansson, chef Arbetsgivarutveckling Åsa Krook, kommunikationschef Lars Andrén och socialförsäkringsexpert Hanna Larsson, föredragande.

Christina Gellerbrant Hagberg

Hanna Larsson

Detta beslut har fattats elektroniskt och saknar därför namnunderskrifter.